

52.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1465-0/2016.
Érkezett:	2016 AUG 25.
Példány:	1
Melléklet:	6 + 2x1 + 3x1 db
Kezelőiroda:	693

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 13	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -08- 1 1
PÉLDÁNY:	4
MELLÉKLET:	4x2 + 3x2 KÖZTUK: 41h
FŐLAJSTROMSZÁM	23359
UTÓIRATON:	13

Fővárosi Törvényszék útján
 Alkotmánybíróság részére
 1015 Budapest
 Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Ginger Restaurant Korlátolt Felelősségű Társaság** [redacted] – a
 csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Dobos István ügyvéd [redacted]
 [redacted] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény
 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **8.Pf.20.881/2015/8.** számú bírói
 döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk
 (1) bekezdését és a 28. cikkét.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

**1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges
 adatok közlése**

Jelen indítványunkat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30.§ (1)
 bekezdésének megfelelően a Fővárosi Ítéltábla **8.Pf.20.881/2015/8.** számú ítéletének
2016.06.20. napján történt kézhezvételét követő 60 napon belül terjesztjük elő.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

Álláspontunk szerint az 1. pontban hivatkozott ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, mely
 szerint „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával
 és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok

51111

értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”, továbbá sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, mely szerint „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

A kérelmem alapját jelentő sérelmet a jelen ügyben a bíróság által alkalmazott vélelem hibás, a józan ésszel ellentétes értelmezése képezi.

A vélelem szerint, ha egy üzlethelyiségben (pl. étterem, kávézó stb.) televíziókészülék kerül elhelyezésre, az már önmagában megalapozza az üzlethelyiséget üzemeltető személy zenezolgáltatásból származó jogdíjfizetési kötelezettségét a közös jogkezelő szerv felé. Ezt a vélelmet az első fokú bíróság álláspontjával szemben a másodfokú bíróság nem tekintette megdőltnek, amivel álláspontunk szerint a másodfokú bíróság megsértette a jogállamiság elvét, hiszen egy jogállamban a bíróság a vélelem megdöntését nem teheti lehetetlen és/vagy ésszerűtlen feltételek fenn álltától függővé.

Valamint a másodfokú bíróság az ítéletének meghozatalakor megsértette a jogszabály értelmezésre az Alaptörvényben előírt alapelvet, mely szerint „Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”.

A perbeli helyszínen a [REDACTED] által telepített DAM Player berendezésen keresztül az Artisjus közös jogkezelése alól kiléptetettnek vélt zeneállomány került lejátszásra - a zeneállomány kiléptettségének kérdésében jelenleg egyébként per folyik 25.P.25.317/2015 szám alatt a Fővárosi Törvényszék előtt. A berendezés egy kb. 25cm*5cm*15cm méretű készülék, amely beépített erősítőt tartalmaz. A készüléken található egy internet-csatlakozási hely és két db hangfalvég-csatlakozási hely, továbbá egy hangerő-szabályozó és egy ki-bekapcsoló gomb. A berendezésben sem CD/DVD lejátszó, sem egyéb bemeneti csatlakozási lehetőség nincs, emiatt külső zeneforrást nem lehet rácsatlakoztatni, külső erősítőt sem.

A berendezés használata a következőképpen történt:

A [REDACTED] a helyszínre történő telepítést követően a készüléket feltöltötte a megrendelő által kért zeneállománnyal. A készülék speciálisan titkosított módon folyamatosan kommunikált az interneten keresztül a [REDACTED] szervereivel. A készülékre zenét rátölteni kizárólag ezekről a szerverekről volt lehetséges, a [REDACTED]

informatikus munkatársai közreműködésével. A zenéket a készüléken havonta 1-2 alkalommal cserélték, amelyen 800-900 dalszerzemény található titkosítva, és amelyeket a készülék véletlenszerű sorrendben játszott le. A kizárólag az ún. Ear Candy katalógus számait töltötte fel a szóban forgó készülékre.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Az Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület 2013. június 27-i keltezésű keresetlevelével pert indított a Ginger Restaurant Kft. ellen többek között arra hivatkozással, hogy a Ginger Restaurant Kft. által üzemeltetett pizzériában elhelyezett televízió készülékre tekintettel jogdíjigénye állt fenn.

A a perbe ügyfele érdekében beavatkozott,

A bizonyítási eljárás során a DAM Playeren keresztül lejátszott zeneállományok Artisjus közös jogkezelése alól kiléptetettsége jelenleg per tárgyát képezi, azonban azt, hogy a televízión keresztül nem valósult meg zeneszolgáltatást az első fokú bíróság – Fővárosi Törvényszék – bizonyítottan találta. A Törvényszék a 69.P.23.359/2013/38. számú ítéletében a televízió készülékre alapozott Artisjus állásponttal nem értett egyet és kimondta, hogy

„A tévékészülék vonatkozásában a bíróság a kialakult töretlen bírói gyakorlatra tekintettel osztja azt az álláspontot, hogy létezik a vélelem, hogy amennyiben egy üzlethelyiségben televíziókészülék kerül elhelyezésre, úgy annak üzembe helyezésével megvalósul a felperesi követelést megalapozó felhasználás.

Jelen perben azonban a vélelem megdöntésére alkalmas bizonyítékok állnak a bíróság rendelkezésére, a felperesi törvényes képviselő és tanú vallomása, valamint a felperesi alkalmazott, által készített videofelvétel alátámasztja, hogy az ellenőrzések időpontjában a televíziókészülék hangot nem sugárzott, s a bíróság életszerűnek tekintette tanú vallomásával és alátámasztotta azt a felperesi előadást,

miszerint az adott vendéglátó helyen az alperesi beavatkozó által nyújtott zeneszolgáltatás mellett indokolatlan és zavaró lett volna a tévékészüléket hanghatás mellett üzemeltetni. Nem igényel műszaki szakértelmet, s az alperes, továbbá a peres felek és a beavatkozó előtt is ismeretes, hogy a tévékészüléken a gyerekszár által hozzáférhetővé tett csatornák bármikor megváltoztathatók, továbbá a hangerő szabályozásával a készüléken a hangsugárzás visszaállítható, azonban a per során a bíróság kétséget kizáróan bizonyítottanak fogadta el azt, hogy az alperesi beavatkozó által rendelkezésre bocsátott készülék kizárólag az alperesi beavatkozó által hozzáférhetővé tett zenei repertoárt sugározta.”

Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla ezzel szemben a 8.Pf.20.881/2015/8. számú - jogerős - ítéletében a televízió készülékre alapozott Artisjus állásponttal is egyetértett és kimondta, hogy

„Tévesen állapította meg azonban az elsőfokú bíróság, hogy a jelen perben ennek megdöntésére alkalmas bizonyítékok rendelkezésre állnak. Ahogy azt maga is rögzítette ítéletében, nem igényel különösebb műszaki szakértelmet a gyerekszár által hozzáférhetővé tett csatornák megváltoztatása, továbbá a hangerő szabályozásával a hangsugárzás visszaállítható. Emellett a felsorakoztatott tanúk nyilvánvalóan nem tartózkodhattak a teljes nyitvatartási idő alatt az üzlethelyiségben, ezért nem tudják kétséget kizáróan tanúsítani, hogy jogdíjköteles zene felhasználására a nem vitásan működőképes TV készüléken keresztül nem került sor.”

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Egyértelműen megállapítható az elsőfokú és másodfokú bíróság ítéleteinek idézett szövegrészleteiből, hogy míg első fokon a bíróság a felek nyilatkozatai és a tanúvallomások alapján megállapította, hogy a televíziókészülék hangot nem sugárzott és a vélelem megdöntésére alkalmas bizonyítékok álltak rendelkezésre, addig másodfokon a bíróság a felek, a tanúk nyilatkozatával, a videofelvétellel és a józan ésszel (külön szerződést kötött a Kérelmező a zeneszolgáltatásra, amelyet külön szerkezeten játszott le, és amelyért külön fizetett) ellentétesen, és ellentmondásos módon állapította meg azt, hogy adott esetben is vélelmezhető a televíziókészüléken keresztüli zenefelhasználás.

Panaszindítványom benyújtásának alapját a vélelem Fővárosi Ítéltábla által alkalmazott módja, ill. annak gyakorlatilag megdönthetlenné tétele képezi. Ez azért is különösen problémás, mert valamennyi szerzői jogi ügyet másodfokon ez az egyetlen bírói tanács tárgyalja a Fővárosi Ítéltáblán. Tudomásunk van arról, hogy két hasonló ügyben is a Fővárosi Törvényszék első fokon a televíziós vélelem megdöntét állapította meg, azonban ezek az ügyek is másodfokon a jelen ügyben eljáró Fővárosi Ítéltáblai tanácshoz kerültek, ezért ha ez a tanács a vélelem megdöntését gyakorlatilag teljesíthetetlen feltételekhez köti, akkor más ügyekben is megvalósulhat a fenn jelzett alapjogsértés, sőt ez a gyakorlat kétségbe vonhatja az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogot is.

A hivatkozott alaptörvényi rendelkezés alapján a *józan észnek* ellentmond a közel 20 éve, az akkori körülményekhez igazodva bírói gyakorlatban kialakult vélelem, ill. annak a megdönthetlensége, különös tekintettel az azóta bekövetkezett technikai és jogi változásokra. Ezek következtében már elavult és indokolatlan a bírói gyakorlat fenntartása, hiszen az üzlethelyiségek többségében ma már külön technikai eszközök szolgálnak zeneszolgáltatás céljára, melyek sok esetben a közös jogkezelés alól kiléptetett zeneszámokat játszanak le.

A vélelem bevezetése a bírói gyakorlatba két szempont alapján *volt* indokolt. Az első, hogy ebben az időben *még nem létezett* a hatályos 1999. évi LXXVI. szerzői jogi törvény által szabályozott *kiléptetés* intézménye, amely lehetővé teszi, hogy ma már a közös jogkezelésen kívül érvényesítsék a szerzők a zeneszolgáltatásból származó jogdíjigényüket. Tehát, ha a 80-as és 90-es években egy üzlethelyiségben zeneszolgáltatás történt, az szükségszerűen magával vonta a jogdíjfizetési kötelezettséget a közös jogkezelő szerv felé. A második, hogy a zeneszolgáltatás tipikusan televízió keresztül történt, így ha egy üzlethelyiségben televízió került elhelyezésre, akkor abból következtetni lehetett arra, hogy ott zeneszolgáltatás történik.

A televíziós vélelem alkalmazása azonban a mai korban már nem indokolt, hiszen az alapjául szolgáló indokok már nem állnak fenn. Egyrészt abból a tényből, hogy egy üzlethelyiségben zeneszolgáltatás történik, nem következik, hogy a közös jogkezelő szervnek jogdíjigénye keletkezik, hiszen sok esetben a közös jogkezelés alól kiléptetett zeneszámok kerülnek lejátszásra. Másrészt az esetek jelentős részében a zeneszolgáltatás ma már kifejezetten erre a célra szolgáló, külön eszközökön – és nem televízió – keresztül valósul meg, ezért

életszerűtlen és ezért józan ésszel ellentétes azt feltételezni, hogy az üzemeltető a kifejezetten zeneszolgáltatásra szolgáló eszköz mellett még párhuzamosan a televízióról is zeneszolgáltatást nyújt. Jelen perben is csak az volt bizonyítható, hogy a CloudCasting eszközéről szólt a zene, de az nem, hogy közben - vagy egyáltalán bármikor - a televíziókészülékről történt volna zeneszolgáltatás.

A *kiléptetés* intézménye lehetővé tette, hogy a szerzők a zeneszolgáltatásból származó szerzői jogdíj iránti igényüket közvetlenül, az Artisjus bevonása nélkül érvényesítsék. Évek óta létezik pl. egy több tízezer zeneszámmal rendelkező katalógus, amely teljes egészében kiléptetésre került, és több száz helyszínen kizárólag ez a katalógus fut. Így abból a tényből, hogy egy üzlethelyiségben zeneszolgáltatás történik, már nem következik, hogy a közös jogkezelő szervnek szerzői jogdíj iránti igénye keletkezik, hiszen sok helyszínen kizárólag a közös jogkezelés alól kiléptetett zeneszámok kerülnek lejátszásra.

Álláspontunk szerint jogellenes, és sérti a kivett repertoárok szerzői jogi jogosultjának szerzői jogdíjhoz való jogát, ha a televízióra vonatkozó vélelem jogcímén ilyen esetekben a bíróság jóváhagyja, hogy a kollektív jogkezelő szerv szerzői jogdíjat szedjen, hiszen a felhasználó kétfelé nem fog fizetni, és így a szerzői jogosult nem jut hozzá jogos bevételéhez.

De ha még esetleg a vélelem alkalmazható is lett volna jelen eljárásban, akkor is a vélelem megdöntésére alkalmas bizonyítékok álltak rendelkezésre, ami alapján a fentiekben idézettek szerint az első fokú bíróság el is fogadott és a vélelem megdöntését állapította meg.

Ezzel szemben a másodfokú bíróság kimondta, hogy „*a felsorakoztatott tanúk nyilvánvalóan nem tartózkodhattak a teljes nyitvatartási idő alatt az üzlethelyiségben, ezért nem tudják kétséget kizáróan tanúsítani, hogy jogdíjköteles zene felhasználására a nem vitásan működőképes TV készüléken keresztül nem került sor.*” Tehát a másodfokú bíróság vélelmet csak akkor tekintette volna megdőltnek, ha az üzlethelyiségben a teljes nyitvatartási idő alatt tartózkodtak volna a tanúk, ami nyilvánvalóan ésszerűtlen elvárás a bíróság részéről és ezzel gyakorlatilag lehetetlenné tette a vélelem megdöntését.

A Fővárosi Ítéltábla döntése a fentiek miatt álláspontunk szerint ellentmond a józan észnek és sérti a jogállamiságot, hiszen úgy alkalmaz egy bizonyításkönnyítő eszközt, jelen esetben vélelmet, hogy a másik peres fél számára gyakorlatilag lehetetlenné teszi a védekezést, annak

ellenére, hogy mind a felperesi képviselő, mind alperesi képviselő, mind a tanúk és a józan ész is azt támasztotta alá, hogy zeneszolgáltatás kizárólag az alperesi beavatkozó által rendelkezésre bocsátott eszközön keresztül és nem a televíziókészüléken valósult meg.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Az első fokú ítélet megfellebbezését 2015. 06.23. napján nyújtottam be.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nyilatkozunk, hogy nem kezdeményeztünk jelen ügyben felülvizsgálati eljárást, ill. perújítási eljárást sem.

A személyes adatok, illetve a cégadatok nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

Kelt: Budapest, 2016. augusztus 4.

Indítványozó képviselőjében:

Dr. Dobos István

ügyvéd

DR. DOBOS ISTVÁN
1026 Budapest
Szigonyi Erzsébet u. 13/A/1.
www.dobosistvan.hu
www.dobosistvan.hu
1026 Budapest
Szigonyi Erzsébet u. 13/A/1.
www.dobosistvan.hu

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás;
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (első és másodfokú ítélet).

